"Нащо ти ся, доню, твориш

Та на Івасенька?

Таж він тебе з тяжка возьме,

Бо-сь му ще маленька".

"За взріст ви ся не журіте,

Золота мамейко,

Таже я ж му сього року

Вгнала по серденько.

А як ся лиш трошки випну

І на пальцях стану,

То легонько аж до личка

По цмочок дістану".